

графията *Ф. Ласалъ* отъ В. Класена, прѣв. Ив. Тодоровъ (Казанлъжъ, 1897). Отъ Л-витѣ трудове на езика ни сж прѣведени: *Фердинандъ Ласалъ за сжичността на конституцията*, слово казано въ едно берлин. търговско окръжно събрание (Русе, 1891) и *Програмата на работниците*, лекция четена на 12-и апр. 1862 въ берлин. работн. съюзъ (Севлиево, 1892).

Ласей. Старовръмененъ градъ въ южната частъ на о-въ Критъ (*Библ.*).

Ласказеъ (*Еманюелъ*, графъ). Французски историкъ, Наполеоновъ другаръ въ Св. Елена и неговъ историографъ, род. въ замъкъ Ласказеъ, близу до Ревелъ въ 1766, умр. въ Паси-на-Сена въ 1842. Училъ се въ Парижъ въ военното училище. До революцията (1790) служилъ въ флотата; тогава побѣгналъ отъ Франция, служилъ въ князь Кондевата армия, и прѣкаралъ нѣколко врѣме въ Англия, дѣто се поддържалъ съ частно учителство. Слѣдъ Наполеоновия държавенъ прѣвратъ въ 1799 се върнжалъ въ Франция, станжалъ книжаръ и работилъ по приготвянето на прѣвѣсходния си *Исторически Атласъ*, който обнародвалъ подъ псевдонима Ле-Сажъ (Парижъ, 1803—4; послѣдно изд. 1823—28). Тоя трудъ привлѣклъ Наполеоновото внимание, който далъ на Л. държавна служба, произвелъ го баронъ и му възлагалъ важни граждански и военни послания, които Л. изпълнявалъ съ сполука. Слѣдъ Ватерлоо Л. пожелалъ да придружи Наполеона въ заточението му, заедно съ най-големия си синъ Еманюела; и въ Св. Елена, той всѣка вечеръ

записвалъ разговоритѣ, които ималъ съ бившия императоръ. Въ това врѣме, той посветилъ на служенето на господаря си около 4,000 англ. лири, които били вложени въ английски фондове и съставяли всичкия му имотъ. Нъ на 15-и ноем. 1816, Л., вслѣдствие на едно писмо, което билъ съумѣлъ да испрати на Луциана Бонапарта, за да се оплаче отъ лошата обхода на Хѣдсѣна Лоу, Наполеоновия вардачъ въ Св. Елена, съ Наполеона, билъ прѣнесенъ на носъ Добра Надежда съ сина си; послѣ, слѣдъ 8 мѣсеца, билъ върнжалъ назадъ въ Европа, дѣто му се отредило да прѣбивава въ Франкфуртъ-на-Майнъ. Опитванията му да добие отъ събранитѣ въ Ахенъ монарси едно облекчение на Наполеоновата сждба не сполучили. Побѣтитѣ той издѣйствувалъ за себе си едно разрѣшение да прѣбивава въ Белгия. Въ Франция можалъ да се върне само слѣдъ Наполеоновата смъртъ и тутакси починжалъ обнародването на прочутия мемориалъ, *Mémorial de Saint Hélène*, или *Дневникъ*, дѣто се намира записано, изъ день въ день, казаното и стореното отъ Наполеона въ течението на 18 мѣсеца (Парижъ, 8 т., 1823, често прѣпечатвано изд.; друго иллюстрирано изд. отъ Шарле въ 1843, 2 т., 4-о). Прѣсмѣтатъ на 2 милиона лева печалата отъ продажбата на мемориала. Припознава се, че Л-вий мемориалъ е не само единъ сборникъ на истинскитѣ Наполеоновы мисли, а и на мнѣнията, които авторътъ е искалъ да прокара за такъви. Слѣдъ революцията въ 1830, Л. нѣколко врѣме билъ народенъ прѣдставителъ отъ крайната лѣвица.